

en anden Sygekasse, om han end var ude over den Aldersgrænse, som den Sygekasse tillod. Mod dette har der høvet sig meget vægtige Stemmer, og navnlig et Punkt kan man ikke andet end tillægge en stor Betydning i den Henseende. Medens Fagkasserne ikke behøve at optage andre som Medlemmer end dem, som tilhøre Faget, ville de Sygekasser, som have stedlig Begrænsning, derved kunne blive nødt til at optage alle de Individier, som paa Grund af Alder ikke længere kunne være i Fagkasserne, saaledes at alle de Individier, som ere mest udsatte for Sygdom, meget let til sidst ville ende i de stedlige Kasser, der altsaa ville blive stærkt præjudicerende i Modfæetning til Fagkasserne. Denne Betragtning har ført til, at Udvalget har ment, at man kunde se bort fra Bestemmelsen om, at et Medlem, som traadte ud af et Fag eller flyttede fra Kresen, fra det Sted, hvor han boede, til et andet, skulde have Ret til at gaa ind i en anden Sygekasse. — Der var et andet Punkt fremme ved forrige Behandling her, nemlig den Regel, at det Sygekassemedlem, som, fordi han flyttede eller traadte ud af sit Fag, gik ud af den Sygekasse, hvori han tidligere var, men som paa Grund af sin Helbredstilstand ikke kunde komme ind i en anden Sygekasse, skulde kunne beholde sin Medlemsret i den tidligere Kasse, men saaledes, at den anden Kasse oppebærer hans Bidrag og ydede ham Hjælp mod at faa sine Udlæg refunderede fra den Sygekasse, han før havde tilhørt. Ogsaa derimod har der rejst sig stærke Røster. Navnlig er det gjort gældende, at Folk paa Landet paa den Maade vilde føle sig fristede til at flytte ind til Byerne, hvor Medlemskontingentet og som Følge deraf ogsaa Sygekasseforpligtningen er større, og at dette vilde blive til stor Byrde for de Sygekasser, som de traadte ind i. Udvalget har derfor foreslaaet, at hele denne Paragraf udgaa.

Naar man saaledes har ladet baade Aldersgrænsen og Flytteparagraffen udgaa, er det for en Del, fordi man har haabet at finde andre Veje til at ordne dette Forhold paa, og det skulde ske ved indbyrdes Samvirken mellem Sygekasserne. Dette har fundet sit Udtryk i den ny Paragraf i Lovforslaget, saaledes som det er vedtaget af Folketinget, nemlig § 23. Deri bliver der paa en Maade ordnet en Repræsentation af Sygekasserne. Der vil i Henhold til denne Lov blive sammentalt Møder af delegerede fra Sygekasserne, som tage Foranstaltninger, vedrørende Sygekasserne, op til Drøftelse, ligesom der skal vælges et Rævn, som skulde bistaa Sygekasseinspektøren i Ar-

bejdet ved Organisationen af Sygekasserne. Det er allerede Tilfældet nu og har været Tilfældet i en Række af Aar, at saadanne Sygekassemøder have fundet Sted rundt om i Landet, og jeg skal her kun henlede Opmærksomheden paa, at der her paa Sjælland paa Grundlag af disse Møder allerede har fundet en saa stærk Sammenlutning af Sygekasser Sted, at der i dette Øjeblik er 150 Sygekasser, som have forenet sig sammen, saaledes at deres Medlemmer have Ret til at gaa over fra den ene Sygekasse til den anden, uagtet de have overstredet Aldersgrænsen, som de ellers skulde have. Det viser sig altsaa, at man i Praksis paa de Steder, hvor en saadan Sammenlutning har fundet Sted, er kommen ud over de Mlemper, som man har været bange for. Jeg ser ikke rettere, end at der er en Mulighed for paa den Maade bedre og med større Elasticitet at kunne ordne det indbyrdes Forhold mellem Sygekasserne end ved rent ud at lovgive om dette Punkt.

Der er dernæst foreslaaet en anden Affattelse af Lovforslagets Bestemmelser med Hensyn til Tilskuddet til Sygekasserne. Trede Medlemmer ville erindre, at i Landstingets Affattelse af Lovforslaget var Tilskuddet fra det offentlige til Sygekasserne ordnet saaledes, at Halvdelen af Bidraget skulde ydes af Statskassen og det andet halve Tilskud af Kommunen, indtil en Lov om forhøjet Brændevinsafgift udkom, idet da det sidste Bidrag, Kommunebidraget, skulde tages af denne Afgift. Det har været Overbevisningen i Udvalget, at det ikke vilde kunne lade sig gøre paa Grund af de store Fordringer, der nu stilles til Kommunerne, at paabyrde Kommunerne ogsaa denne Udgift, og man har derfor ikke haft andet Sted at faa alle Pengene fra end fra Statskassen. Men naar saa er, vil det ogsaa være nødvendigt, at man ved, hvor stort et Krav der saaledes skal stilles til Statskassen. Udvalget nævner ingen Tvivl om, at den Sum, der nu er sat, en halv Million, vil være fuldstændig tilstrækkelig til at dække de Krav, der i nærmeste Tid kunde ventes stillede fra Sygekasserne. Efter de Ophøjsninger, der foreligger, maan antage, at hvis alle bestaaende Sygekasser, som man kan vente ønske Anerkendelse, ville faa Anerkendelse, vil det Tilskud, som kunde paaregnes, blive noget som 390,000 Kr., og ærede Medlemmer ville altsaa se, at der vil være endnu over 100,000 Kr., som kunne komme ny Sygekasser til Gode, saa at der paa det Punkt ikke synes i den allernærmeste Fremtid at være nogen Fare for, at Beløbet vil blive for lille. Skulde